Кайырчыны казалы

Сөзү: Абдиев Тууганбай

Обону: Жумалиев Сардарбек

Казалдын башы армандан ай,

Кайырчы чалмын сандалган.

Бактысыз пенден экенмин го

Байкасам тендуу чалдардан

Армандуу болдум кочодо мен

Адашкан иттей сандалган

Заалимден откон келиним да

Заарканам уйго баргандан

Улантсам мындай баянды да

Уулумдун жанкы аялы

Бир айча аза кутту да

Бузулду такыр аягы

Кайдыгер жургон жан болдум мен

Кайната большой баягы

Балам деп акыл кеп айтсам да

Башыма тийди таягы

Кызы да тартып энесин да

Кыйытып ачуу жемесин

Тогузду бутуп таптакыр да

Токтоткон окуу кемесин

Ээн калса уйго алып келет ал

Ээрчитип да бир немесин

Алмадай кезден бузулган ал

Акчага сатып денесин

Балансы болсо солодой да

Байралып уйго жолобой

Окубайт же бир иштебейт да

Онору киши тономой

Таштамак беле анысын ал

Табылып жатса сологой

Жашынан бери башка осуп

Жалдырап тиктейт молодой

Кыргызса билген тили жок да

Кыргыз дай болгон дили жок

Согушмай,ичмей онору да

Соо келген бир да куну жок

Жаагынын эки туйулуп

Жалдырап тиктейт угу жок

Жаалынып ыйлап турсан да

Жакшылык кылаар туру жок

Балдарым мага тукуруп да

Баакырып келин кутуруп

Когоро тушуп ээрини да

Козунон жалын учуруп

Тамагы буулуп тумсарып

Таноосу калып кысылып

Такылдап айткан созу бул да

Тап берип мага жулунуп

Жетуучу ажал жетти деп да

Кээтичуу балан кетти деп

Абсыйбай жогол сволуч да

Азабын сенин отту деп

Уйумдон куба деп айтсам

Уйунбу ушул деп кулот

Уйумон суйроп чыгарган алар

Учоолоп туруп тепкилеп

Конулум сурап адам жок да

Кочодо калдым амал жок

Багышка жанды ар чуруп да

Баштагы кубат чамам жок

Мусапыр болсон жеринде

Мындан бир откон жаман жок

Байкуш деп мага боор ооруп

Башыман сылаар заман жок

Кир болду дегенм кокочтой да

Кийимим майлуу токочтой

Кок муштум болдум чилдеде да

Конуп да калдым топоздой

Кайгыдан онум томсоруп

Караган козум кош ооздой

Кайдадыр умут жетелеп да

Кайрат бир кылам бошонбой

Вокзалдар болду жатагым да

Башымды ичке катамын

Далай бир кором куугунтук да

Дайын да болду атагым

Кангырап байкуш куу башым

Кай жака барып батамын

Дендароо болум кочодо

Деп турам "кайда жатамын?"

Занкайган тогуз кабаттан ай

Жанынан отуп бараткам

Белинен тиштеп баласын да

Бир мышык келди нараактан

Подвалга кирди жугуруп ал

Бир аз га болдум карап тан

Аллаага неден жаздым мен

Айбандын жолун караткан

Артынан бардым акмалап да

Абайлап аста сак карап

Мыш экен коргоп балдарын да

Мыйоолоп менден жалтанат

Айбан да болсо эне да

Айбатын кылып сактанат

Калындап салган бурч жакта

Картондор жатат катма кат

Чыйк деди ал да капталдан да

Чоочуп да кеттим шашкандан

Бериле басты бир жигит да

Бетинде тырык так баскан

Калтырак басты денемди

Кайыккан жандай ак каардан

Чыйпылдап аткан чычкандай

Чыгалбай калып капкандан

Акшыйа тиктеп турумду да

Ал бала мага унулду

Караса тике козумду да

Калтырак басты турумду

Тамтандап басып тушунттум

Талаада калган кунумду

Коргозуп мага бурч жакты

Коро бер деди кунунду

Ал жерден дайым табылып да

Алдыма кардон салынып

Кубанып жатаар жерим бар да

Кудайга койдум жаалынып

Балдырап жети сегизи

Баса албай буту чалынып

Эркеги кызы аралаш

Эшиктен кирди жабылып

Кимиси эмне сатканын да

Кимиси канча тапканын

Бироосу айтат мактанып да

Бирону жыга чапканын

Турганда бироо байкабай

Тумагым жула качканын

Бир айда талган акчасын

Бироонун тилип капталын

Ыстакан улам кагышып да

Ичишти эстен танышып

Маймылдай болуп жабышып да

Айгырдай болуп алышып

Канчыктан бетер кабышып

Камандан бетер чабышып

Кыйладан кийим баардыгы

Калышты эстен танышып

Айтпаймын анын онгусун да

Андайды козум корбосун

Айбандар кылбас жорукту да

Адамга кудай бербесин

Тигилер жатса тигинтип

Тируу да болсон кордосун

Козуно жара чыккырлар

Коодонун жылан ордосун

Тукурдум баары шерменде да

Тун жарымы ой киргенде

Жормолоп чыгып акырын да

Жонодум окшоп мергенге

Жашагым келет дагы эле

Жанымды кыйбай олгонго

Тагдырым тайма шатыдан

Таабылар кыргыз комгонго